

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Европейска Заповед За Запор На Банкови Сметки](#) > [Sweden](#)

Европейска заповед за запор на банкови сметки

Швеция

Швеция

ТЪРСЕНЕ НА КОМПЕТЕНТНИ СЪДИЛИЩА/ОРГАНИ

Инструментът за търсене по-долу ще ви помогне да намерите съдилища или органи, компетентни за даден европейски правен инструмент. Моля, имайте предвид, че въпреки че са положени всички усилия да се провери точността на резултатите, може да има изключения при определянето на компетентност, които не са обхванати.

Член 50, параграф 1, буква а) — Съдилища, компетентни да издават европейска заповед за запор на банкови сметки

Молба за заповед за запор на банкови сметки трябва да се подаде до районния съд.

Член 50, параграф 1, буква б) — Орган, определен за компетентен да получава информация за сметката

Информационният орган е Органът за изпълнение (*Kronofogdemyndigheten*).

Kronofogdemyndigheten (Орган за изпълнение)

Box 1050

SE-172 72 Sundbyberg

Телефон: +46 771-73 73 00

Телефон за обаждания от чужбина: +46 8 564 851 50

Факс: +46 8 29 2614

Електронна поща: kontakt@kronofogden.se

Член 50, параграф 1, буква в) — Методи за получаване на информация за сметката

По искане на информационния орган банките са длъжни да обявят дали длъжникът има банкова сметка при тях, т.е. метода, предвиден в член 14, параграф 5, буква а). Това е в съответствие с член 4 от [Закона \(2016:757\) за заповедите за запор на банкови сметки в рамките на ЕС \(lagen \(2016:757\) om kvarstad på bankmedel inom EU\)](#).

Член 50, параграф 1, буква г) — Съдилища, в които може да бъде подадена жалба срещу отказ за издаване на европейската заповед за запор на банкови сметки

Решение, постановено от районния съд, се обжалва пред апелативния съд. Решение, постановено от апелативния съд, се обжалва пред Върховния съд. Жалбата обаче трябва да бъде подадена до съда, който е постановил обжалваното решение.

Член 50, параграф 1, буква д) — Органи, определени като компетентни за получаването, предаването и връчването на европейска заповед за запор на банкови сметки и други документи

Компетентният орган е Органът за изпълнение.

Член 50, параграф 1, буква е) — Орган, компетентен да изпълни европейската заповед за запор на банкови сметки

Изпълнителният орган е Органът за изпълнение.

Член 50, параграф 1, буква ж) — До каква степен върху съвместните сметки и върху сметките на упълномощени лица може да бъде налаган запор

Движимите вещи могат да бъдат запорирани, ако е очевидно, че принадлежат на длъжника (глава 4, член 17 от [Кодекса \(1981:774\) за принудително събиране на задължения \(utsökningsbalken \(1981:774\)\)](#); вж. глава 16, член 13). Това важи и за средствата в съвместни сметки и сметки на упълномощени лица. Когато става въпрос за банкови сметки, притежавани съвместно от две физически лица, до доказване на противното обичайно се приема, че всяко от тях притежава половината от сумите по сметките. Въпросът дали активите принадлежат на длъжника, се разглежда за всеки отделен случай в зависимост от съответните обстоятелства.

Член 50, параграф 1, буква з) — Правила, приложими за суми, освободени от запор

Правилата какво може да бъде освободено от запориране, са уредени в глава 5 от [Кодекса \(1981:774\) за принудително събиране на задължения](#). Освободени от запориране могат да бъдат пари в брой, банкови депозити, други вземания и стоки от първа необходимост, ако те са необходими за издръжката на длъжника, докато неговият доход не стане достатъчен, за да покрива съответните разходи, но без сериозни причини — не за срок, по-дълъг от един месец. Правилата относно несеквестрируемото имущество се прилагат от изпълнителния орган служебно, т.е. не е необходимо длъжникът да се позовава на тях изрично.

Член 50, параграф 1, буква и) — Такси, ако се начисляват такива от банките, за изпълнението на равностойни национални заповеди или за предоставянето на информация за сметка и информация за това коя страна трябва да заплати тези такси

Съгласно шведското право банките не могат да начисляват такса за обезпечаване на запор или друга подобна обезпечителна мярка, нито могат да начисляват такса за предоставяне на информация за банкова сметка на информационния орган.

Член 50, параграф 1, буква й) — Тарифата на таксите или другите правила, по които се определят приложимите такси, начислявани от която и да било институция или друг орган, който участва в обработването или изпълнението на заповед за запор

Правилата относно таксите за принудително изпълнение са уредени в [Наредбата \(1992:1094\) за таксите на Органа за изпълнение \(förordningen \(1992:1094\) omavgiftern vid Kronofogdemyndigheten\)](#). В изпълнителните производства възстановяването на процесуалните разходи става под формата на основна такса, такса за подготовка, такса за продажба и специална такса. Основната такса е в размер на 600 SEK. Когато решението за заповед за запор е постановено въз основа на прилагането на Регламента на ЕС за запора на банкови сметки, се начислява само основната такса от 600 SEK.

В случай на събиране на данни информационният орган (Органът за изпълнение) може да начисли такса от 300 SEK.

Член 50, параграф 1, буква к) — Степенуване, ако има такова, на равностойните национални заповеди

Шведските решения за заповед за запор не подлежат на степенуване.

Член 50, параграф 1, буква л) — Съдилища или орган по изпълнението, компетентни да предоставят средство за правна защита

Съдът, компетентен да разглежда молби за средства за правна защита съгласно член 33, параграф 1, е съдът, издал решението за заповед за запор (съгласно член 9, първа алинея от [Закона \(2016:757\) за заповеди за запор на банкови сметки в рамките на ЕС](#)).

Органът за изпълнение е компетентен да разглежда молбите за средства за правна защита съгласно член 34, параграф 1 (член 10 от [Закона \(2016:757\) за заповеди за запор на банкови сметки в рамките на ЕС](#)).

Съдът, компетентен да разглежда молби за средства за правна защита съгласно член 34, параграф 2, е районният съд, който съгласно глава 18, член 1 от [Кодекса за принудително събиране на задължения](#) разглежда жалби срещу решения на Органа за изпълнение (съгласно член 10, втора алинея от [Закона \(2016:757\) за заповеди за запор на банкови сметка в рамките на ЕС](#)). В глава 18, член 1 от [Кодекса за принудително събиране на задължения](#) се съдържа препратка към глава 17, член 1 от [Наредбата \(1981:981\) за принудително събиране на задължения](#). В съответствие с глава 17, член 1 от [Наредбата за принудително събиране на задължения](#) са компетентни посочените по-долу районни съдилища. Под „ответник“ се има предвид длъжникът.

Ако длъжникът няма обичайно местопребиваване в Швеция, компетентен да разглежда молби за средства за правна защита съгласно член 34, параграф 2 е районният съд в Нака.

Член 50, параграф 1, буква м) — Съдилища, до които се подава жалба, и срок, ако има такъв, за подаване на жалбата

Решение, постановено от съд съгласно член 33 или член 35, параграф 1 или 3, може да се обжалва пред апелативния съд и пред Върховния съд. Жалбата трябва да бъде подадена до съда, който е постановил обжалваното решение. Жалбата трябва да бъде подадена в срок от три седмици от датата на постановяване на обжалваното решение. Правилата относно жалбите са уредени в глави 49 и 52 от [Кодекса за съдопроизводството \(rättegångsbalken\)](#).

Решение, постановено от Органа за изпълнение съгласно член 34, параграф 1 или член 35, параграф 3 или 4, може да се обжалва пред следните районни съдилища. Под „ответник“ се има предвид длъжникът.

Ако длъжникът няма обичайно местопребиваване в Швеция, компетентен да разглежда решението на Органа за изпълнение е районният съд в Нака. Жалбата обаче трябва да бъде подадена до Органа за изпълнение. Жалбата срещу решението трябва да се подаде в срок от три седмици от датата на уведомяване на заявителя за решението. Правилата относно жалбите срещу решенията на Органа за изпълнение са уредени в глава 18 от [Кодекса \(1981:774\) за принудително събиране на задължения](#) и глава 17 от [Наредбата \(1981:981\) за принудително събиране на задължения](#).

Решение, постановено от районен съд съгласно член 34, параграф 2, може да се обжалва пред апелативния съд. Решенията на апелативния съд може да се обжалват пред Върховния съд. Жалбата обаче трябва да бъде подадена до съда, който е постановил обжалваното решение. Жалбата трябва да се подаде в срок от три седмици от датата на решението, ако с него се решава спорът, при условие че решението е било постановено в съдебното заседание или че датата за постановяване на решението е била обявена в съдебното заседание. В противен случай срокът за подаване на жалбата е три седмици

